

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010202
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5819010202.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému I. H., nar. XX.XX.XXXX C. N., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.01.2020 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný I. H., nar. XX.XX.XXXX C. N., trvale bytom T., K. XXX/XX, ženatý, na slobode, dôchodca,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 09.04.2019 v čase okolo 13.30 hod. v Tvrdošíne na sídlisku Medvedzie na chodníku medzi základnou školou a bytovkou č. 5, pravou rukou vytiahol z ľavého vnútorného vrečka bundy kuchynský nôž zn. XTRA EURÓPA striebornej farby o celkovej dĺžky 20 cm, z toho čepeľ dĺžky 10 cm a s týmto sa zahnal proti W. K., nar. XX.XX.XXXX, so slovami, že ho zabije, na čo ho W. K.T. v sebaobrane kopol do hlavy a následne spoločne s E. J. zložili I. H. na zem a vytrhli mu nôž z ruky, načo sa im I. H. vyšmykol a utiekol preč, kde takéto konanie I. H. vzbudilo u W. K. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona, (s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona u k l a d á trest prepadnutia veci - kuchynského noža. XTRA EUROPA, striebornej farby o celkovej dĺžke 20 cm.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal tunajšiemu súdu obžalobu na obv. I. H. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona, § 138 písm. a/ Tr. zákona.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 22.10.2019 na ktorom vypočul obžalovaného a dňa 28.1.2020, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný bol na hlavné pojednávanie dňa 28.1.2020 riadne predvolaný, na hlavné pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil a o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti bol poučený. Na hlavnom pojednávaní dňa 28.1.2020 boli vypočutí svedok poškodený W. K. a na návrh obžalovaného svedkyňa Q. F., postupom podľa § 263 ods. 2 Tr. poriadku bola prečítaná výpoveď svedka E. J. a oboznámené listinné dôkazy a správy k osobe obžalovaného.

Obžalovaný po otvorení hlavného pojednávania dňa 22.10.2019 nemal záujem o konanie o dohode o vine a treste a po poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Poškodený W. K. si nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnil.

Obžalovaný vypovedal, že je nevinný, predmetného dňa šiel za svojim vnukom, šiel po chodníku, keď ho dobehli poškodený K. a svedok J.. Ako za ním utekali tak kričali, že ho zbijú, on sa otočil, v obave vybral z vrecka nožík, ktorý nosí stále so sebou, keďže je kuchár a týmto nožom, držiac ho v ruke sa iba bránil, aby odišli. Keď stál, poškodený, ktorý sa venuje bojovému umeniu, ako utekal vyskočil a kopol ho do hlavy. Po tomto údere spadol na zem a keď spadol na zem, tak ho znova kopol a potom mu jeden z tých dvoch zobral nožík z ruky. Ako mu zobrali nožík tak povedali, že idú volať policajtov a utiekli hore chodníkom a on šiel do najbližšieho pohostinstva. V pohostinstve vypil asi 5 poldecákov a ako sedel na terase, okolo prechádzali policajti, opýtali sa ho iba na meno a odišli. Svedkyňa Q. F. celý incident videla z balkóna, ale nechce vypovedať, svedkyňa sa mala nechať počuť, že všetko videla a keď sa s ňou aj osobne rozprával, tak mu povedala, že manžel jej zakázal svedčiť, že nechce nič mať s K.. Tiež tam vtedy boli aj dve dievčatá, spolužiačky jeho vnučky, ktorým však rodičia zakázali vypovedať. S poškodeným majú spory, ktoré trvajú už viac ako 8 rokov, našiel svedka, ktorý videl, ako si poškodený zapálil auto, pričom obhorelo aj jeho auto a poškodený mu odmietol nahradiť škodu. Keď za poškodeným bol, začal na neho útočiť a vyhrážať sa mu. Ešte toho istého dňa ako sa udial súdený skutok, pred súdeným skutkom sa rozprával cez domový telefón s J. a aj poškodeným. Najskôr mu zavolať E. J., chcel peniaze, ktoré mu odmietol dať a potom počul v telefóne poškodeného, že má nahratý celý rozhovor. V obave odchádzal z bytu zadným vchodom, oni ho však odchádzať zbadali a vtedy začali za ním utekať. Políciu nevolal, on je taký typ, že cez políciu to riešiť nechcel. Na návrh prokurátora mu bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde inak vypovedal ohľadom noža, ktorý mal pri skutku so sebou. Obžalovaný k rozporu uviedol, že nožík skutočne nosí stále so sebou, nosí ho aj na vlastnú obranu, keby ho niekto napadol. Ďalej uviedol, že E. J. bol za ním ešte asi dva týždne pred incidentom, stretli sa, keď išiel večer z práce a chcel od neho nejaké eurá, že vie, čo sa mu stalo a že za 50 eur prepichne gumy na aute poškodenému. Tiež má vedomosť, že poškodený zaplatil Kováčovi, aby vypovedal proti nemu na súde.

Svedok poškodený W. K. zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že predmetného dňa prišiel za ním E. J., ktorý mu povedal, že ho oslovil obžalovaný a ponúkol mu 50 € za prepichnutie pneumatík na jeho vozidle. Potom išli spolu k bytovému domu kde býva obžalovaný, zazvonili na zvonček a J. sa ho opýtal, že prečo chcel dať prepichnúť tie gumy, na čo mu obžalovaný povedal, že nič nechcel a aby mu dal pokoj, že je feťák a zložil domový telefón. On všetko počul, obžalovanému zavolať a povedal mu, že komu chcel dať prepichnúť kolesá, na čo obžalovaný zložil telefón. Následne zavolať na políciu na 158 a povedal E. J., aby počkal na políciu pred bytovkou a odišiel do bytu, kde počul, ako obžalovaný niečo vykrikoval z okna J.. Po chvíli mu prišiel J. povedať, že obžalovaný niekde odchádza smerom k základnej škole. Potom s J. bežali za obžalovaným, J. obžalovaného chytil za bundu, aby nikde nešiel, dobehol k nim aj on a povedal obžalovanému, aby tam počkal na políciu. Stál oproti obžalovanému, keď obžalovaný vložil pravú ruku do ľavého vrecka na kabáte a z vnútornej strany vytiahol nôž a zahnal sa proti nemu. V sebaobrane ho kopol nohou do hlavy a spolu s J. ho spacifikovali, obžalovaný aj keď ležal na zemi, stále držal v ruke nôž, ktorý sa mu snažili z ruky vytrhnúť. Po chvíli sa im podarilo vytrhnúť mu nôž z ruky, obžalovaný sa vyšmykol a ušiel. Tiež uviedol, že ako sa na neho obžalovaný zahnal

nožom, vyhrážal sa zabitím. Po incidente išli s J. k bytovke, kde stretli hliadku polície, povedali im čo sa stalo a on išiel podať na políciu trestné oznámenie. Vzhľadom aj na predchádzajúce incidenty, ktoré boli riešené ako priestupky, v roku 2014 mu obžalovaný poškodil vchodové dvere, priestupkové konanie bolo zastavené, on bol po tom za ním, ohľadom náhrady škody a vtedy sa mu obžalovaný vyhrážal, že zoberie sekeru a pozabíja celú rodinu, za tento priestupok bol uznaný vinným. Potom bol pokoj, ale v januári 2019 mu obžalovaný na vchodové dvere nastriekal „Kokot“, tak išiel za ním do pivnice a dal obžalovanému facku, obžalovaný poprel, že by niečo na dvere nastriekal, vytiahol z pivnice sekeru a vyhrážal sa mu zabitím, aj sa na neho sekerou zahnal. Vtedy mu sekeru vytrhol a dal mu druhú facku, ohľadom tohto incidentu je vedené priestupkové konanie, kde je v pozícii poškodeného a aj podozrivého. Z konania obžalovaného má aj vzhľadom na predchádzajúce incidenty obavu a bojí sa, že by mohol ublížiť aj jemu synovi.

Svedkyňa Q. F. vypovedala, že nebola svedkom žiadneho incidentu medzi obžalovaným a K., obžalovaný aj niekedy po incidente bol za ňou, ona mu vysvetlila, že žiaden incident nevidela, že vôbec nehovorila o tom, že by mala incident vidieť z balkóna a tiež uviedla, že nie je pravdou, že by mala obžalovanému povedať, že jej mal zakázať svedčiť v tejto veci manžel.

Svedok E. J., ktorého výpoveď bola prečítaná na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 2 Tr. poriadku v prípravnom konaní vypovedal, že to bolo niekedy v sobotu pred incidentom, keď stretol obžalovaného, ktorého požiadal, aby mu požičal 2 €, obžalovaný mu vtedy povedal, aby poškodenému prepichol gumy na aute, on to odmietol urobiť. Dňa 9.4.2019 poobede išiel za poškodeným a povedal mu, že ak sa mu niečo stane s autom, že zodpovedný bude obžalovaný, že mu za prepichnutie gúm ponúkol 50 €. Potom šli spoločne za obžalovaným, ktorý na nich kričal, že ich pozabíja. Potom obžalovaný odchádzal z bytu smerom k ZŠ, s poškodeným ho dobehli, obžalovaného chytil za bundu, aby počkal na policajtov a vtedy vybral z bundy nožik a zahnal sa nožom na poškodeného a hovoril, že ho zabije. Poškodený kopol obžalovaného do hlavy, on obžalovaného zhodil na zem, držal ho za ruku a zobral mu nožik. Pomáhal poškodenému obžalovaného spacifikovať.

V rámci dokazovania boli oboznámené listinné dôkazy, rozhodnutie Okresného úradu Námestovo, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-NO-OVVVS-2014/006022-134-P-Ká, č. OU-NO-OVVVS-2014/006186-136-P-Ká zo dňa 19.8.2014, zápisy o dychovej skúške, zapisnica o vydaní noža a pripojenou fotodokumentáciou a správy charakterizujúce obžalovaného.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona (§ 138 písm. a/ Tr. zákona) sa dopustí kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spácha závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Podľa §138 písm. a/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a to takým spôsobom, že u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom vyhrážka nemusí byť vyslovená osobne, ale stačí keď sa osoba, ktorej je vyhrážka adresovaná sa o nej dozvie. V tomto konkrétnom prípade s prihliadnutím na okolnosti spáchania súdeného skutku, obžalovaný sa nie len verbálne vyhrážal poškodenému, ale zároveň na poškodeného fyzicky zaútočil s nožom v ruke a vyhrážka tak mala aj reálny podklad. Súd tak mal za preukázané, že už samotné konanie obžalovaného, ktorý vybral z kabáta nôž a zahnal sa ním na poškodeného, bolo jednoznačne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu.

Po subjektívnej stránke obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle ust. § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu

a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu predovšetkým hroziacim následkom konania obžalovaného, spôsobom jeho spáchania a tiež objektom súdeného trestného činu, ktorým je ochrana ľudského života a zdravia, ako najvyššej nožnej hodnoty.

V súhrne priamych ako aj nepriamych dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba, sa dopustil nie len verbálneho konania a aj fyzického útoku na poškodeného s nožom v ruke a svojim konaním sa tak dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke. Tvrdenia obžalovaného, že konal iba v sebaobrane a nôž pri sebe nosí stále, keďže je profikuchár, považoval za jeho obranu.

Súd sumarizujúci výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil súdeného skutku. Obžalovaný ani nespochybňoval, že v dobe a na mieste uvádzanom v skutkovej vete došlo k incidentu medzi ním, poškodeným a svedkom E. J., priznal, že v ruke počas incidentu držal nôž, ktorý nosí stále so sebou, ale na svoju obranu uvádzal, že v jeho prípade iba odvracal útok, v skutočnosti na neho zaútočil poškodený, keď bol na ceste k svojmu vnukovi. Zároveň navrhol vypočuť svedkyňu Q. F., ktorá mala celý incident vidieť z balkóna, odmietla mu však prísť svedčiť, lebo jej to zakázal manžel. Na jeho návrh bola na hlavné pojednávanie predvolaná svedkyňa, obžalovaný sa na odročené pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila a svedkyňa odmietla jeho tvrdenia, vrátane tvrdenia, že mu mal povedať, že jej zakázal svedčiť manžel. Obrana obžalovaného bola spoľahlivo vyvrátená výpoveďami svedkov K. a J.. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že súd hodnotil ich výpovede z hľadiska ich pravdivosti, vierohodnosti, a to každú výpoveď tak jednotlivo, ako aj v kontexte s inými výpoveďami a dôkazmi, pri hodnotení výpovedí skúmal, či sú logické, či sa neodchyľujú od svojich predchádzajúcich výpovedí. Pravdivosť tvrdení svedka treba posudzovať aj z hľadiska ich osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ obžalovanému. Pritom nemožno opomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky i právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je. Súd veril výpoveďiam svedka poškodeného a svedka E. J., svedkovia zhodne popísali priebeh súdeného skutku, súd v ich výpoveďiach nezistil ani žiadne snahy o zveličovanie. Svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaný sa zahnal na poškodeného nožom v ruke, ktorý mal vo vrecku kabáta, vyhrážal sa mu zabitím a naopak poškodený brániac sa pred útokom obžalovaného s nožom, kopol obžalovaného do hlavy a následne obžalovaného spolu so svedkom J. „spacifikovali“. Súd mal preukázanú aj pohnútku konania obžalovaného, okolnosť, že mal obžalovaný u seba nôž, ktorým následne ohrozoval poškodeného a vyhrážal sa mu zabitím, pramenila zo vzájomných nezhôd z minulosti, obžalovaný už bol za svoje obdobné konanie postihnutý v priestupkovom konaní, ďalšie priestupkové konanie v čase spáchania incidentu prebiehalo na okresnom úrade, odbore všeobecnej vnútornej správy. Ani obžalovaný nepopieral, že voči poškodenému prechováva nevraživosť, a to už niekoľko rokov. Vo svetle uvedených dôkazov vierohodne vyznelo tvrdenie svedka J., že obžalovaný ho mal za odmenu požiadať, aby poškodil K. vozidlo, (pričom práve dôvodom nepriateľstva medzi obžalovaným a poškodeným bolo, že obžalovaný pripisoval vinu poškodenému za to, že pri požari jeho vozidla mu obhorelo aj jeho vozidlo a poškodený mu odmietol uhradiť škodu), E. J. vypovedal, že bol na to upozorniť K. a uvedené následne viedlo k priebehu udalostí, ktoré vyústili do súdeného incidentu. Súd vo svetle všetkých dôkazov, uznal obžalovaného vinným zo súdeného skutku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestu.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného súd z odpisu z registra trestov zistil priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Keďže bola zistená prevaha priťažujúcich okolností, súd zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a ukladal obžalovanému trest v rozpätí od 16 mesiacov do 36 mesiacov.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný v registri trestov má celkom osem záznamov, z toho v prípade prvých štyroch záznamov v registri sa na neho vzťahuje fikcia neodsúdenia, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Posledné štyri odsúdenia sa týkajú rovnakej, alebo obdobnej trestnej činnosti. Obžalovaný sa dokonca súdnej trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/50/2009 zo dňa 11.6.2009 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ , ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Z výkonu trestu bol podmienené prepustený Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 1Pp 39/2012 uznesením zo dňa 10.9.2012 s určením skúšobnej doby 3 roky. Naposledy bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/71/2013 z 1.8.2013 pre prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Tr. zákona na nepodmienený trest odňatia slobody v výmere 10 mesiacov. Trest vykonal len dňa 3.2.2014. Z registra trestov tak vyplynulo, že obžalovaný stále pokračuje v páchaní domáceho násillia voči svojim blízkym osobám, a to i napriek predchádzajúcim odsúdeniam, ktoré na neho nemajú zrejme dostatočný prevýchovný účinok. Súd tak obžalovanému uložil trest vo výmere 26 mesiacov, t.j. v strede zvýšenej trestnej sadzby s presvedčením, že obžalovaný si uvedomí nesprávnosť svojho konania a takto uložený trest, aj vzhľadom na jeho osobu ako aj spôsob vykonania činu a jeho závažnosť, bude dostatočný pre jeho nápravu a zároveň si bude plniť aj všetky ďalšie funkcie trestu. Obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody (§ 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona).

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostaných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný v registri trestov má záznam, trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/1/18 z 2.1.2018 bol právoplatne odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou 12 mesiacov a zákaz činností viesť motorové vozidla na dobu 2 rokov. Keďže obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia viedol riadny život, uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/1/18 z 29.4.2019, právoplatným dňa 10. 5.2019 bolo rozhodnuté, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe osvedčil a rovnako dňa 1.1.2020 vykonal celý trest zákazu činností viesť motorové vozidla, platí tak fikcia neodsúdenia, a preto na uvedené odsúdenie súd nemohol prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Zároveň však obžalovanému nepriznal ani poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Okrem jeho kriminálnej minulosti, obžalovaný bol rozhodnutím Okresného úradu Námestovo dňa 19.8.2014 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunaživanu, za ktorý mu bola uložená pokuta 20 eur. Zo správy o povesti nevyplývali žiadne podstatné skutočnosti k osobe obžalovaného. Súd tak nezistil žiadne priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, okolnosti spáchania skutku, skutočnosť, že obžalovaný pri útoku použil zbraň, v minulosti už bol postihnutý za protiprávne konanie v trestnom aj v priestupkovom konaní, pričom v priestupkovom konaní bol postihnutý za obdobné konanie voči poškodenému, súd mu uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, t.j. pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s určením primeranej skúšobnej doby na 24 mesiacov, nakoľko dospel k presvedčeniu, že takto uložený trest je dostatočným na prevýchovu obžalovaného, aby si obžalovaný uvedomil nesprávnosť svojho konania a zároveň takto uložený trest splní aj ďalšie funkcie trestu a dostatočne odzrkadľuje aj morálne odsúdenie páchatela.

Zároveň súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci -- kuchynského noža, striebornej farby o celkovej dĺžke 20 cm, ktorý obžalovaný použil na spáchanie trestného činu a ktorý bol následne zaistený pre potreby trestného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr.por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.